

Беседа на празник Св. Краља Стефана Дечанског

Како чудесна и света СЛАВА!

Слава Божија, слава Оцу и Сину и Светоме Духу, слава Светоме Стефану Дечанском, слава свима светима са ових чудесних фресака, слава ктиторима Милутину, Стефану и Душану, слава свим почившим светим монасима који овде почивају вековима.

Слава свима нама данас, драга браћо, на овом чудесном сабору сабранима. Слава роду православном у целој васељени. Шта нам је то, браћо и сестре, даровао Господ кроз светитеље своје? То да је сваки дан слава и да је увек радост небеска и вечност Царства Божијег са нама и међу нама. Са нама је Бог и свети Стефан и отац његов Милутин и син Душан и ктитори и архијереји од Архиепископа Данила до новоизабраног Теодосија рашко-призренског и Јоаникија будимљанско-никшићког и сви ви, браћо и сестре, и ова наша дивна православна браћа, православни Албанци из Тиране.

Каква је ово тајна? Тајна велике и чудесне љубави Божије, тајна светости истине о очовечењу Бога и васкрсењу Богочовека и кроз Њега нашем спасењу и од смрти избављењу. Данас у Дечанима, браћо и сестре, царује и влада живот, живот је превагнуо освојивши наша обамрла, отврднула и понекад охладнела срца. Поразивши сваку тугу и грех, ми певамо и целивамо свете мошти Светога Стефана и надмоћни постајемо над страстима и демонима, а наша се срца радују.

Ако бисмо у неколико речи покушали сажети страдалнички живот Светог краља Стефана – те речи би биле трпљење и смирење, истинољубивост, праведност и храброст, али надасве истинска и снажна вера у најсветијег Богочовека – Христа, за нас Распетог и ради нас Васкрслог. Као плод ове вере изникли су Високи Дечани као божански крин, цвет Богом засађен и светитељевом руком заливан, који је постао и остао свежа између неба и земље – и остаће то до Другог и славног Христовог доласка. Овакав цвет никога равнодушним не оставља и у срцу свом као нектар животворни носи мошти Светога Стефана, а ми, браћо и сестре, као пчеле долазимо и целивајући пијемо тај драгоцен нектар и носимо га на друге цветове, свете цркве и манастире, и певамо и славимо Бога живога. Ето, каква је та слава, браћо и сестре, на којој смо се данас милошћу Божијом сабрали, добротом светих служитеља овог светог храма, овог чудесног Божанског цвета, рајског дрвета живота од кога смо дошли да једемо хлеб живота – Христа Господа.

Владико свети новоизабрани рашко-призренски, брате и саслужитељу Теодосије, срећна ти слава, теби и свој браћи ове свете обитељи. Срећна слава Дечанима, Косову и Метохији, срећна слава свима који поштују Светог Стефана, од Истока до Запада и од Севера до Југа, нека сваког и све прође свака мука и туга. Погледајте, браћо, како је дивно све – фреске, стубови, полијелеји, крстови, иконостаси и кандила мила и како се благодат излива. Како служе воштанице и полијелеји, свештеници и архијереји, како поју монахиње и монаси, и сви хришћани, свети и свештени род, и све у једноме Светоме Христу славимо, и слави Бог у срцу Светих Дечана чудесног светитеља великомученика Стефана.

Драги владико, ред је да ти још једном у твојим Дечанима честитам избор за архијереја на овој мученичкој земљи косовско-метохијској. Да ти честитам избор за архимученика, а пре свега за првосвештеника – то значи служитеља тајне љубави Божије, тајне крста и онога који је способан и вољан да носи крст, да служи крсту; да буде свима слуга и да се

самоунижавајући спушта до опраштања и благосиљања и оних који га воле и оних који га не воле. Јер крст је, браћо и сестре, симбол смирења и опраштања. Сетимо се Господа и Његовог благосиљања са крста оних који су га убијали, његове љубави крсне.

Да носиш крст косовско–метохијски, брате и саслужитељу, то је у нашем роду данас најтеже и најлепше, најстрашније и најдивније. И није нимало случајно, драги брате, што је баш теби припао овај крст, теби који си смирењем и трпљењем веома налик Светом Стефану Дечанском, крај чијих се светих моштију већ годинама молиш и подвизаваш. Тешко ће се наћи чудеснији пример светитеља који је победио – носећи крст – и васкрсење посведочио као што је Свети Стефан Дечански. Гоњен од рођеног оца и рођеног сина и нападан од брата, све је победио смирењем, трпљењем и чудесном храброшћу и светом вером православном. А онда задобио награду и себи и свима који су га волели, па и онима који то нису. Непрестано загледан у будућност која је преображени свет, Царство Божије, успео је да надјача и надиђе сва искушења и невоље у прошлости. Верујем да нас данас, овде у светим Дечанима, загрљен са својим оцем Милутином и сином Душаном свети Стефан гледа са неба, радујући се са нама.

Дај Боже, да се и ми заједно са тобом, Свети Стефане, загрлимо у Царству Небеском и са свима онима који нас воле, али и са онима који нас мрзе. А да вама, браћо и сестре, и драга мила дечице, нарочито вама који живите на Косову и Метохији – Господ подари снаге да поднесете страдање и спознате како смо даровани пре свега светлошћу, љубављу и архијерејима, монасима и светим моштима и свим оним што не пролази – па тек онда невољама које нису вечне и које ће проћи. Нека буде утеха оно што је једина утеха у овом свету – да Господ долази и да ће доћи и да ће свако зло, свака злоба људска и демонска проћи и престати, а да ће остати само дела љубави.

Зато чувајте свете цркве и храмове, чувајте их као дрво живота! Јер чудесан је и неизрецив осећај, драга браћо и сестре, бити данас са вама на овоме светом месту којем долазећи у походе као да се враћамо у дом из кога смо се некада давно отиснули у свет. Враћајући му се, осећамо као да га никада и нисмо напуштали и знамо да је својом светошћу, страдањем и лепотом велики залог косовског опстанка и нашег спасења и преображења у Царству Божијем!

Срећна слава, драга браћо и сестре, и да вам Свети Стефан Дечански дарује чисто срце, да примите у себе Цара Славе и Цара Царства Небеског, Сина Божијег и Сина Човечијег – Христа Бога Нашег, амин!